

Nostan taas kädet korville
Kun lapset laulaa let it go:ta puistossa
Toistelen taas samaa sanaa päässä
Jotta tää aivosirkus hetken pysyis aisoissa
Ja mä hoen ja hoen, että ovi meni kiinni, mut käännyn takaisin
Portaissa lasken portaat ja toistan, jos meen sekaisin
Astun kadulla vain joka toiseen laattaan ja itken samalla
Oonko mä hullu vai onko noi kaikki muutkin hulluja?

Elämä anna mulle se pieni tunne
Että selviän tämän elämän
Päälle päin ei voi tietää, mitä ihminen sietää
Mutta selviän, tämän elämän

Haluan kivusta irti, haluan häpeästä pois
Pitelen pelosta kiinni, jos se turvaa tois
Mutta pelikaani ei pelkää
Se avomereen lentää pää edellä
Katson etäältä, kuinka toivo elää

On aamuyö ja mä tuhannetta ajatusta kertaan
Enkä pääse uneen vieläkään
Mitä jos, nää ajatukset eivät poistu koskaan
Vaan ne toteutuukin itsestään
Ja mä hoen ja hoen taas sekamelska loppuis, päätän niin
Mut entä ne diagnoosit, jotka mun puolesta päätettiin
On kai pakko avata ovet ahdistukselle, jotta se pääsee sisään
Ja voi tehdä työnsä loppuun ennenkuin se lähtee menemään

Elämä anna mulle se pieni tunne
Että selviän tämän elämän
Päälle päin ei voi tietää, mitä ihminen sietää
Mutta selviän, tämän elämän

Haluan kivusta irti, haluan häpeästä pois
Pitelen pelosta kiinni, jos se turvaa tois
Mutta pelikaani ei pelkää
Se avomereen lentää pää edellä
Katson etäältä, kuinka toivo elää

Haluan kivusta irti, haluan häpeästä pois
Pitelen pelosta kiinni, jos se turvaa tois

Elämä anna mulle se pieni tunne
Että selviän tämän elämän
Päälle päin ei voi tietää, mitä ihminen sietää
Mutta selviän, tämän elämän

Haluan kivusta irti, haluan häpeästä pois
Pitelen pelosta kiinni, jos se turvaa tois
Mutta pelikaani ei pelkää
Se avomereen lentää pää edellä
Katson etäältä, kuinka toivo elää
Toivo elää